

Κοινότητα

Ως κοινωνικά όντα ανέκαθεν αποτελούσαμε μέλη ομάδων του ενός ή του άλλου είδους, αλλά η κοινότητα είναι ένας ιδιαίτερος τύπος ομάδας, με διαφορετικής τάξεως επακόλουθα. Αυτές τις ημέρες της ραγδαίας, διαβρωτικής των πάντων και κατακλυσμιαίας αλλαγής, η κοινότητα παρέχει ένα αντίδοτο απέναντι στον κατακερματισμό των καιρών μας. – Πρόκειται για μια συνεκτική δύναμη που δεσμεύει και ενοποιεί έναν όμιλο ανθρώπων. Όλοι είμαστε εξοικειωμένοι με παραδείγματα κοινότητας υπό ποικίλες μορφές. Από τις τοπικές κοινότητες της κάθε περιοχής μέχρι τους θρησκευτικούς ομαδικούς σχηματισμούς και ούτω καθ' εξής, περιλαμβάνοντας επίσης και αυτή τη διεθνή κοινότητα. Και σε όλες τις περιπτώσεις, ο ρόλος κάθε ατόμου είναι αποφασιστικός για τη ζωή και την ευημερία της ομάδας, μέσω μιας αναπτυγμένης αίσθησης ευθύνης απέναντι στο "κοινό αγαθό".

Αυτή η φυσική έδραση της στην υπεύθυνη αλληλεξάρτηση καθιστά την κοινότητα κομβικό σημείο της ιδιότητος του πολίτη. Γι αυτό αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός το γεγονός ότι η αγωγή του πολίτη περιλαμβάνεται πλέον σε πολλά προγράμματα σπουδών της εκπαίδευσης. Και μπορούμε να προσμένουμε μια μελλοντική στιγμή που θα γίνονται κατανοείται πλατύτερα το εσωτερικό νόημα της κοινότητας και οι έννοιες που την συνοδεύουν: Οι σχέσεις ψυχής, ο νόμος της αναγέννησης και η αληθινή έννοια του νόμου του κάρμα θα μπορούν τότε να προσφέρουν βαθύτερες προοπτικές και να βοηθήσουν τους ανθρώπους να καταλαβαίνουν το σκοπό της ζωής τους, βρίσκοντας από μόνοι τους την δική τους διαλεχτή ευκαιρία και υπηρεσία μέσα στα πλαίσια του συνόλου. Όπως οι διδασκαλίες της Αγκνι Γιόγκα σημειώνουν, "Οι άνθρωποι κάποτε μιλούν για το Κοινό Καλό, ωστόσο αυτός ο στόχος θα είναι εφικτός μόνο μέσω του εναγκαλισμού του Ανώτερου Κόσμου. Μόνο τότε η διαδικασία της τελείωσης θα γίνει σοφή, και θα συνενώσει όλες τις αναζητήσεις της ανθρωπότητας. Οι διάφορες πορείες όλων των προσκυνητών θα γίνουν τότε αποδεκτές και κατανοητές." Supermundane IV, 722

Αυτός ο ανώτερος κόσμος, προς τον οποίο η ανθρωπότητα προσβλέπει, είναι η Κοινότητα των Ψυχών - η Πνευματική Ιεραρχία - που χαρακτηρίζεται από ενότητα της σκέψης παράλληλα με ποικιλομορφία μεθόδων και δράσης καθώς οδηγούν την ανθρωπότητα προς τα εμπρός. Πρόκειται για μια κοινότητα φιλίας υπό την πιο αγνή της έννοια, καθώς όλοι συγχωνεύονται και σμίγουν σε ομίλους φωτισμένων διανοιών υπηρεσίας, που εμφορούνται από την παρόρμηση να αγαπούν. Οποτε περνά το βλέμμα μας σε αυτό τον ανώτερο κόσμο, μπορούμε να αναγνωρίσουμε στα τωρινά παραδείγματα κοινότητας, τα πρώτα αβέβαια βήματα προς τις αληθινές κοινότητες που μια ημέρα θα επικρατήσουν καθώς το πνεύμα των ορθών σχέσεων, της ευθύνης και της συγχώρεσης από "δυνάμει" θα καθίστανται "ενεργεία" μέσα στον κόσμο.

Καθώς οραματιζόμαστε αυτόν τον μελλοντικό πολιτισμό φωτός και αγάπης, μας εμπνέει το ότι βλέπουμε την εργασία μας ως μέλη της κοινότητας των Τριγώνων, και βοηθούμε στην ανύψωση της ανθρώπινης συνείδησης στο σημείο που να μπορεί να (συν) - κοινωνεί άμεσα με την πνευματική ιεραρχία. Καθώς πλήθος πνευματικών ομίλων

αναδύεται, που προσπαθούν να ευαισθητοποιηθούν απέναντι στις ανώτερες εντυπώσεις που προέρχονται από αυτήν την Κοινότητα των Ψυχών, ανθίζει μια διαισθητική, τηλεπαθητική αλληλεπίδραση που κάποτε θα καταστήσει εφικτή την κοινοτική συμβίωση, υπό την ανώτατη έννοιά της, και θα την πραγματώσει σε όλο το ανθρώπινο βασίλειο.

Εκπαίδευση – Η Επιστήμη της Ανταγκάρανα Μέρος 2

Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων ... Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων ... Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων... Αυτές οι μαντρικές φράσεις (επωδοί) αποδίδουν μια θέαση της διάνοιας και της καρδιάς ως ανοικτών διόδων που εκτείνονται προς φανερά απεριόριστες διαστάσεις Φωτός, Αγάπης, Σκοπού και Ζωής. Η συνείδηση γίνεται κατανοητή ως ένα συνεχές ενεργειών και ποιοτήτων που απλώνονται από το πιο χοϊκό και γήινο, μέχρι τα ύψη της ιερότητας.

Κατά μεγάλο μέρος το περιεχόμενο του σύγχρονου πολιτισμού στηρίζεται σε μια κατανόηση της συνείδησης που αρνείται ή αγνοεί τα φωτισμένα ύψη στα οποία μπορεί να φθάνει. Φανταστείτε μια σύγχρονη εκπαίδευση θεμελιωμένη σε μια επιστημονική προσέγγιση στη πέρα από διαστάσεις φύση του μυαλού και της καρδιάς. Φανταστείτε πόσο ριζικά θα άλλαζε την όλη προσέγγιση του προγράμματος σπουδών. Τα διάφορα θέματα, τουλάχιστον εν μέρει, θα εμελετώντο κατά τρόπον ώστε να βοηθήσουν να φτιαχτεί μια γέφυρα από τον εγκέφαλο και την προσωπικότητα, που θα συνδέει και θα καλύπτει το χάσμα προς την ψυχή και το πνεύμα.

Στο βιβλίο *Εκπαίδευση στη νέα Εποχή*, η Αλίκη Μπέιλυ γράφει για μια *Επιστήμη της Ανταγκάρανα*, ως ουσιαστικού συστατικού σε μια μεταρρυθμισμένη εκπαίδευση. Η λέξη *Ανταγκάρανα* φαίνεται παράξενη στο σύγχρονο μάτι. Δεν είναι βεβαίως μια λέξη που εμφανίζεται συχνά στην εκπαιδευτική ή ακόμα και μεταφυσική φιλοσοφία. Μάλιστα στην αρχαία γλώσσα των Ινδικών Βεδών χρησιμοποιήθηκε ευρέως σε αναφορά με τις πολυεπίπεδες διαστάσεις της διάνοιας ή την *εσωτερική ικανότητα του ενστίκτου, της διανόησης και του εγώ*. Η Αλίκη Μπέιλυ αναπτύσσει την ιδέα των επιπέδων της διάνοιας, χρησιμοποιώντας τη λέξη για να αναφερθεί στο νήμα της συνείδησης που συνδέει δύο όψεις, τον ανώτερο και κατώτερο νου. Με βάση αρχαία κείμενα της Ανατολής, παρουσιάζει μια λεπτομερή περιγραφή της λεπτοφυούς ανατομίας αυτού του νήματος, τόσο από την προοπτική της προσωπικότητας, με τον εγκέφαλό της, τους αδένες, τις συγκινήσεις, τον εγκέφαλο και το ηλεκτρικό πεδίο ΚΑΙ της ψυχής, με τις διάφορες πτυχές της λεπτοφυούς υπόστασής της.

Η *επιστήμη* συνίσταται στην εργασία με το φως, το οποίο συγχωνεύει το χρυσό φυσικό φως των ηλεκτρικών πεδίων του σώματος, με το ανώτερο καθαρό λευκό φως που είναι χαρακτηριστικό της ψυχής, και φέρνει το φως της αγάπης σε εκδήλωση στα έργα της διάνοιας. Με όρους συνείδησης, αυτό περιλαμβάνει πειράματα με το διαλογισμό και την υπηρεσία, σχεδιασμένων να ανατρέχουν το νήμα από τον κατώτερο προς τον ανώτερο νου, δημιουργώντας μια γέφυρα που οδηγεί πίσω, στο κέντρο της ύπαρξης. Αυτά τα πειράματα αναφέρονται συνήθως ως στάδια ή βήματα στην πνευματική πορεία. – Η επιστήμη προκύπτει με την κατανόηση της *Ατραπού* ως δρόμου ή γέφυρας (μιας γέφυρας φωτός, μιας γέφυρας ουρανίου τόξου) που δημιουργείται από το άτομο,

οδηγώντας από τους εξωτερικούς τρόπους της γνώσης, μέσω του ενστίκτου και της διάνοιας στις εσωτερικές κατανοήσεις που κερδίζονται μέσω της διαίσθησης και της ενόρασης.

Κάποια προσέγγιση της επιστήμης της ανταγκάρανα είναι ουσιώδης στην εκπαίδευση λόγω της έντονης ανάγκης της ανθρωπότητας να αναπτύξει τη σοφία, την συμπάθεια, μια αίσθηση σύνθεσης, και μια βαθιάς κατανόηση της αλληλοεξαρτώμενης φύσης της ύπαρξης. Όλα τα προβλήματα του καιρού μας απαιτούν κάτι τέτοιο. Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να αντλήσουμε συνειδητά από τους πλούσιους πόρους της διάνοιας και της καρδιάς, που βρίσκονται εντός μας. Μόνο τότε ως άτομα και ως είδος θα έχουμε την ωριμότητα που χρειάζεται για να ανταποκριθούμε επαρκώς στις προκλήσεις που θέτει η εξέλιξη.

Η καθημερινή σύνδεση που κάνουμε με τα Τρίγωνά μας συνιστά μια εκ βαθέων μέθοδο εργασίας με την επιστήμη της ανταγκάρανα. Απλώς και μόνο με το που συνδεόμαστε και οραματιζόμαστε το πλέγμα των τριγώνων, εκπαιδευουμε τις διανοίες μας να καταγράφουν, να κατανοούν, και στην υπηρεσία να κάνουν χρήση της υπόστασης των ενεργειών του φωτός και της καλής θέλησης. Καθώς εμμένουμε, η εντός μας γέφυρα του ουρανού τόξου φυσιολογικά έρχεται στο επίκεντρο ως ένας γερός, δονούμενος αγωγός επικοινωνίας μεταξύ του ανώτερου και κατώτερου νου. *Είθε το Φως και η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.*

Ένα ολιστικό όραμα

Βρισκόμαστε στην εποχή του ολιστικού οράματος. Λόγω των προόδων της επιστήμης, η ολιστικότητα δεν είναι πια απλώς μια όμορφη θεωρία. Τώρα μπορούμε να βλέπουμε με τα ίδια μας τα μάτια εικόνες ολόκληρου του πλανήτη μας, σε όλη την ομορφιά του, από το διάστημα. Ζούμε σε έναν μικρό πλανήτη στο ηλιακό σύστημα – που είναι μέρος του Γαλαξία μας, ο οποίος περιέχει τα δισεκατομμύρια αστερών σαν τον ήλιό μας. Μέσα στον ορατό κόσμο υπάρχουν δισεκατομμύρια γαλαξιών. Είναι εκπληκτικό ότι και στο μικρόκοσμο που είναι ο άνθρωπος, υπάρχουν κάπου εκατό χιλιάδες δισεκατομμύρια κύτταρα στο σώμα, κατά προσέγγιση κάπου χίλιες φορές περισσότερα κύτταρα από τον αντίστοιχο αριθμό των φωτεινών αστεριών σε ολόκληρο το γαλαξία μας.¹ Καθώς επεκτείνεται η ανθρώπινη συνείδηση, παράλληλα το ίδιο συμβαίνει και με την εκ μέρους μας κατανόηση της ζωής στο Σύμπαν το οποίο, σύμφωνα με την επιστήμη, είναι "εξόχως πιο σύνθετο και συνεκτικό από ότι οι ποιητές και οι μυστικοί είχαν ποτέ τολμήσει να φανταστούν"².

Η ολιστικότητα (από το όλον) εκφράζει την ιδέα ότι ζούμε σε έναν αλληλοεξαρτώμενο και αλληλένδετο κόσμο όπου τα πάντα αλληλεπιδρούν. Όλα τα μέρη ενός συστήματος, είτε πρόκειται για άνθρωπο, είτε για κοινότητα, ή έθνος, ή πλανήτη ή ένα ηλιακό σύστημα, αποτελεί ακέραιο τμήμα ενός μεγαλύτερου όλου. Σήμερα, οι σχέσεις μέσα σε εκείνο το όλον που αποκαλούμε ανθρωπότητα, έχουν τεθεί κάτω από το μικροσκόπιο όσο ποτέ πριν, καθώς προβλήματα σε ένα μέρος του κόσμου γίνονται αισθητά σε άλλα μέρη, χιλιάδες μίλια μακριά.

Το όραμα επεκτείνεται για να αποκαλύψει εκείνο που προηγουμένως ήταν κρυμμένο. Στο βαθμό που τα πράγματα βγαίνουν στον αέρα, μπορούν και να εξετάζονται. Λέγεται

ότι "εκεί όπου δεν υπάρχει όραμα, οι άνθρωποι χάνονται" και αυτό φαίνεται ιδιαίτερα να αληθεύει αυτή την εποχή μετάβασης. Πάντα πρέπει να προσπαθούμε προς το όραμα εκείνου που βρίσκεται μπροστά. Εάν όχι, υπάρχει στασιμότητα. Όταν όμως το εσωτερικό μάτι της ψυχής στρέφεται εξωτερικά, προς τον κόσμο, και εσωτερικά προς τις ανώτερες άκρες του νου, μπορούμε να αισθανθούμε την ομορφιά, τη συνεργασία και τη συνοχή πάσης ζωής στο Σύμπαν. Έργο της ανθρωπότητας είναι να αγκυροβολήσει αυτό το όραμα εδώ, πάνω στη Γη.

Ο δυτικός πολιτισμός με την έμφαση που δίνει "στο ανταγωνιστικό πνεύμα" μπορεί να λογιστεί ότι αντιτίθεται σε μια συνεργατική ολιστική κοινωνία. Εντούτοις, καθώς ο νους επεκτείνει τους ορίζοντές του, πρωτοπόροι στοχαστές σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης έκφρασης ανακαλύπτουν και πάλι την ολιστικότητα των παραδόσεων της Σοφίας της Ανατολής. Ένα παράδειγμα αυτής του νέου τρόπου σκέψης, περιγράφεται από τον Ervin Laszlo, ιδρυτή και Πρόεδρου της Λέσχης της Βουδαπέστης, ο οποίος γράφει: "τα πιο πρόσφατα συμπεράσματα στους διάφορους κλάδους των εμπειρικών επιστημών μιλούν για μια μορφή και επίπεδο συνοχής στη φύση που δεν υποψιαζόμαστε... και υποδείχνουν στην κατεύθυνση ενός συγχρονισμένου κράτους, με μη συμβατικές συνδέσεις μεταξύ των μερών που συνιστούν ένα σύστημα, και μεταξύ των συστημάτων και του περιβάλλοντός τους... Όλα τα μέρη ενός συστήματος που έχει τέτοια καταπληκτική συνοχής συσχετίζονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε εκείνο που συμβαίνει σε ένα μέρος, να συμβαίνει επίσης σε όλα τα άλλα μέρη. Ως εκ τούτου συμβαίνει σε αυτό και στο σύστημα συνολικά".³

Η ιδέα τριών ανθρώπων που συνδέονται ως τρίγωνο φωτός, διανοητικά, πνευματικά και σε πνεύμα καλής θέλησης, ως διασυνδεδεμένες μονάδες στο πλανητικό Δίκτυο των Τριγώνων, είναι μια ισχυρή συνεκτική εικόνα. Στα εσωτερικά υποκειμενικά επίπεδα το έργο των Τριγώνων μας μετασχηματίζει το πλανητικό αιθερικό σώμα και αντίστοιχα στον εξωτερικό κόσμο, όπου η ενέργεια εκδηλώνεται, οι ανθρώπινες σχέσεις ανυψώνονται. Οι στοχαστές συλλαμβάνουν μιαν ιδέα, την παρασέρνουν σε δραστηριότητα και τελικά αυτή μεταφέρεται ως κάτω, πάνω στη Γη. Με τη συνειδητή συνεργασία σε ένα συνεκτικό πλανητικό δίκτυο, η ανθρώπινη συνείδηση επεκτείνεται, βοηθώντας να μετασχηματιστεί ολόκληρο το σύστημα.

¹. Almost Everyone's Guide to Science του John Gribbin. p.111

². Science and the Akashic Field του Ervin Laszlo. P. 27

³. Article "Amazing Coherence" του Ervin Laszlo, στο περιοδικό Caduceus, τεύχος 62

Καρδιά – Το Ενδιαίτημα του Θεού

Όταν σκεπτόμαστε την καρδιά, αυτό που μας έρχεται συνήθως στο μυαλό είναι ένα φυσικό όργανο που αντλεί και κυκλοφορεί αίμα σε όλο το σώμα. Αυτό ακούγεται πολύ τεχνολογικό και μακρινό από το θέμα αυτού του άρθρου. Ας προεκτείνουμε όμως λιγάκι αυτή την περιγραφή της καρδιάς, λέγοντας ότι πρόκειται για ένα φυσικό όργανο που αντλεί αίμα, το οποίο *ζωογονεί* ολόκληρο το σώμα. Η σημασία και η έμφαση αρχίζουν να μετατοπίζονται. Τώρα έχουμε ένα μυστήριο. Ζωή. Πως η καρδιά αφορά τη ζωή; Και τι είναι ζωή τέλος πάντων;

Για πάρα πολλούς ανθρώπους, και μέσα από διάφορες πνευματικές παραδόσεις, η καρδιά κρατά μια κεντρική και κρίσιμη λειτουργία, πάνω και πέρα από τη θέση της ως αντλία. Παίρνει και δίνει. Θεωρείται συμβολικά και πρακτικά ως το ελατήριο της ζωής και το δυσκολότερο της αγάπης. Έχουμε προσθέσει μια ακόμη σημαντική λέξη. *Αγάπη*. Πως η καρδιά μεταβιβάζει αγάπη; Και τι είναι αγάπη;

Είναι η καρδιά το εστιακό σημείο για τη ζωή και την αγάπη εντός μας; Από πού προκύπτουν αυτές οι ενέργειες ή ποιότητες; Υπάρχει η ανθρώπινη ζωή και η ανθρώπινη αγάπη. Ξέρουμε ακόμα ότι η ζωή και η αγάπη έχουν μια σημασία και παρουσία πέρα από την προσωπική ανθρώπινη έκφραση. Μας έρχεται στο νου η σύντομη βεβαίωση που αποκαλούμε Μεσημβρινή Ανάμνηση:

Μεσημβρινή Ανάμνηση
*Γνωρίζω, Ω Κύριε της Ζωής και της Αγάπης, για την ανάγκη.
Αγγιξε την καρδιά μου ξανά με αγάπη
Ώστε κι εγώ, να μπορώ να αγαπώ και να δίνω.*

Η καρδιά είναι κάτι περισσότερο από ένα φυσικό όργανο. Είναι κάτι περισσότερο από ένα προσωπικό κέντρο ενέργειας. Η επίδραση και ευαισθησία της μπορούν να επεκταθούν πολύ πιο πέρα από τις φυσικές και συναισθηματικές ανησυχίες μας. Γιατί η καρδιά προσφέρει την ζωοδότρια σύνδεσή μας με το Θείον. Η Ανάμνηση αυτό βεβαιώνει. Και εμείς, ως εργάτες των Τριγώνων, βεβαιώνουμε καθημερινά το ρόλο της καρδιάς για την ενίσχυση του δικτύου. Εργαζόμαστε από το μυαλό, αλλά στις σκέψεις και τις προθέσεις μας προδίνεται επιπρόσθετη ποιότητα από την καρδιά. Η υπηρεσία μας πρέπει να είναι βαθυστόχαστη και από καρδιάς.

Οι πνευματικές παραδόσεις μιλούν για το φως και τη ζωή ως όρους συνώνυμους. Οραματιζόμαστε να κατεβαίνει το ζωογόνο φως και η αγάπη στα τρίγωνα μας, και να διαχύνεται φως και καλή θέληση στο δίκτυο για να διεγείρουμε τα μυαλά και τις καρδιές παντού. Όσο αυτές οι ενέργειες ρέουν, τα μυαλά και οι καρδιές ξυπνούν. Αυτό το ξύπνημα εκτείνεται πέρα από την ατομική καρδιά, στη συλλογική καρδιά της ανθρωπότητας. Και, μέσω του ξυπνήματος εκείνης της συλλογικής καρδιάς, η ανθρωπότητα θα τραβηχτεί πιο κοντά στο Θεό, και ο Θεός θα τραβηχτεί πιο κοντά στην ανθρωπότητα. Οι καρδιές μας – ατομικά και συλλογικά – αληθινά θα καταστούν το ενδιαίτημα του Θεού.